

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 4C/283/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1415208601
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozefína Králová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2017:1415208601.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV sudkyňou JUDr. Jozefínou Královou v právnej veci navrhovateľky - manželky: W.T. K., R.. XX.XX.XXXX, T. N. I. I. XX, D., zastúpený: BADUCCI Legal, s.r.o., IČO: 35 872 900, sídlo Mostová 2, Bratislava, a manžela: X.. X. K., N., R.. XX.XX.XXXX, T. N. I. I. XX, D., zastúpený: Mgr. Eva Braxatorisová, advokát so sídlom Trenčianska 17, Bratislava, o určenie výživného na manželku takto

rozhodol:

I. Návrh zamieťa.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

III. Navrhovateľka je povinná zaplatiť Tatra banke, a.s., IČO: 00 686 930, sídlo Hodžovo nám. 3, Bratislava, náhradu trov konania 50,- € na účet IBAN: I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, VS: 2846819.

odôvodnenie:

1. Návrhom podaným dňa 01.07.2015 sa navrhovateľka domáhala zaviazat' manžela na hradenie výživného vo výške 450,- € mesačne odo dňa podania návrhu. Návrh odôvodnila tým, že s manželom uzavreli manželstvo dňa 05.10.1996, z ktorého pochádzajú dve deti, jedno plnoleté narodené 1997, a druhé maloleté narodené 2001. Od marca 2013 nežijú s manželom v spoločnej domácnosti na základe spoločnej dohody, ktorej súčasťou bol záväzok manžela prispievať na chod domácnosti a výživu ich detí 1 300,- € mesačne. Nad rámec tejto sumy hradil manžel výdavky spojené s bývaním (vodné a stočné, energie, plyn, odvoz odpadu, daň z nehnuteľnosti a poistenie nehnuteľnosti) a so záujmami ich detí. Od júna 2015 prestal manžel na základe jednostranného rozhodnutia prispievať na domácnosť a platil len sumu 400,- € ako výživné na maloletú dcéru Hanu, pričom z tejto sumy nepokryje navrhovateľka ani potreby dcéry Hany, nieto ešte výdavky na domácnosť. Manžel je zamestnaný ako starší návrhár integrovaných obvodov a zároveň je konateľom spoločnosti InvenSense Slovakia, s.r.o., s čistým mesačným príjmom 6 500,- €. Na základe spoločnej dohody sa navrhovateľka starala o deti a domácnosť a manžel pracoval a staral sa o finančnú stránku rodiny. Na vybavovanie všetkých vecí musela využívať MHD, pričom manžel nezaviezol deti ani k lekárovi. Navrhovateľka sa prirodzene obávala o svoje pracovné uplatnenie v budúcnosti, ale v starostlivosti o domácnosť ju nemal kto nahradiť. Keď žiadala manžela o úhradu dôchodkového poistenia, manžel povedal, že je to zbytočné a radšej bude šetriť na sporiacich účtoch, ktoré ich na dôchodok zabezpečia. Od júna 2015 jej manžel prestal platiť aj zdravotné poistenie, ktoré si musí navrhovateľka hradiť sama ako dobrovoľne nezamestnaná osoba. Navrhovateľka nemá žiadne príjmy, je nezamestnaná a nie je poberateľom žiadnej dávky sociálneho zabezpečenia, nedisponuje žiadnymi úsporami, keďže všetky finančné prostriedky usparené počas manželstva zadržáva manžel a odmieta jej ich poskytnúť, pričom spoločné úspory sa pohybujú okolo sumy 900 000,- €. Žalovaná suma 450,- € je minimálna suma na pokrytie jej základných životných potrieb, nieto na dosiahnutí rovnakej životnej úrovne s manželom.

2. Zároveň s návrhom vo veci samej podala manželka návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým súd uloží manželovi povinnosť prispievať na nevyhnutnú výživu manželky mesačne sumou 200,- € mesačne. Tento návrh súd právoplatne zamietol z dôvodu, že od januára 2015 do podania návrhu manžel poukázal manželke celkovo sumu 6 773,- €, čo predstavuje 33 mesačných 200,- € platieb, ktorú navrhuje priznať predbežným opatrením, teda nemal osvedčenú naliehavosť potreby dočasnej úpravy ani bezprostrednú existenciu hrozby ujmy. Odvolací súd vo svojom potvrdzujúcom uznesení ďalej uviedol, že z výpisov z účtu manželky nevyplývajú žiadne výbery, bezhotovostné platby, ani výška zostatku jej finančných prostriedkov.

3. Manžel vo vyjadrení uviedol, že s návrhom nesúhlasí a dôvody, o ktoré ho opiera, sa nezakladajú na pravde. Poprel uzavretie dohody, podľa ktorej sa on staral len o finančnú stránku a manželka o deti a domácnosť. Nikdy sa nezaviazal, že bude živiť manželku. Chorobnosť detí si nevyžadovala sústavnú starostlivosť a do manželstva vstupovali s predstavou o rovnocennom partnerskom zväzku a žiadnu sféru si nevymienili ako doménu pre jedného. Od začiatku sa prirodzene podieľal na chode domácnosti a starostlivosti o deti. S manželkou sa dohodli, že s deťmi strávi materskú dovolenku v trvaní 3 rokov a po jej ukončení sa do práce vráti. Téma práce, starostlivosti o rodinu a spôsobu vedenia rodinného života sa postupne stala zdrojom opakovaných konfliktov, čo viedlo aj k rozpadu manželstva. Manželka najskôr súhlasila, že si nájde prácu, ale keď mala urobiť potrebné kroky, názor zmenila a hľadala dôvody, prečo to nie je možné. Do práce ju motivoval i preto, že mu hovorila, ako sa doma nudí a vyčítala mu nedostatočný spoločenský život, na ktorý nemal ako pracujúci človek toľko energie ako ona. Manželka odmietala akékoľvek podnety v smere vzdelávania, starostlivosti o vlastnú budúcnosť osobný rozvoj a kariéru. Až v roku 2011 mala pár týždňov neplatenú stáž v producentskom štúdiu, ktorú ukončila po úraze. Na jeseň 2012 začala chodiť na Vysokú školu zdravotníctva a sociálnej práce sv. Alžbety v Bratislave, ale po 2 mesiacoch od zaplatenia školného oznámila, že nespĺňa podmienky na štúdium a ukončila ho. Jej starostlivosť o domácnosť bola minimálna, takmer vôbec neupratovala a tieto činnosti robil cez víkend sám. Nie je pravda, že na vybavovanie vecí používala MHD, využívala ju iba výnimočne a nikdy nemala kúpený predplatný lístok. Pravidelne vozieval manželku do obchodov a deti k lekárovi a keď sa frekvencia zvýšila, požiadal ju o využívanie taxíku. Navrhol jej aj kúpu auta, čo však odmietala a bála sa šoférovať do leta 2009. So starostlivosťou o deti pravidelne pomáhali rodičia navrhovateľky, pomoc rodičov manžela vždy odmietla. To, že manželka nepracovala, bol len jej osobný postoj, s ktorým nesúhlasil a ktorý nemal možnosť zmeniť, pretože si vyžadoval jej vlastné aktívne konanie, na čo nemal žiaden reálny dosah. V decembri 2012 sa manželka rozhodla podnikáť v gastronómii, na čo jej dal peniaze. Z domu sa odsťahoval do bytu v blízkosti, pričom sa dohodli že manžel bude naďalej platiť na chod domácnosti, manželku a deti 1 300,- € mesačne a 2 000,- € štvrťročne. Vyzýval manželku, aby si z týchto prostriedkov odkladala na sporiaci účet aj na dôchodok. Vo výpise z účtu zatajila celkovú sumu 50 000,- €, ktorú jej previedol z úspor, a za roky 2013 a 2014 je poskytol z úspor 162 708,22 €, čiže z úspor jej poskytol prostriedky presahujúce sumu 306 000,- €. V čase podania návrhu bola navrhovateľka taktiež spoločníčkou a konateľkou spoločnosti Le Appetit s.r.o., ktorá prevádzkovala kaviareň a reštauráciu v centre mesta, pričom sa po začatí konania o rozvode vzdala funkcie konateľky a previedla obchodný podiel, pričom do spoločnosti investovali čiastku cca. 200 000,- €, pričom vzhľadom na osobu nadobúdateľa a okolnosti prevodu je presvedčený, že ide o fiktívny prevod za účelom prezentovania svojej osoby ako nemajetnej. Čo sa týka životnej úrovni manželov, manželka žije v 6-izbovom rodinnom dome, pričom manžel v byte, manželka má v držbe luxusnejšie a väčšie auto ako manžel. Návrh považuje za účelový a v rozpore s dobrými mravmi, keďže v období odlúčenia je poskytol sumu zodpovedajúcu 9 000,- € mesačne.

4. Na prejednanie veci nariadil súd pojednávanie v zmysle § 33 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok, na ktorom po vykonaní dôkazov zistil nasledovný skutkový stav:

Účastníci uzavreli dňa 05.10.1996 manželstvo, z ktorého sa narodili dve deti, jedno v roku 1997 a druhé v roku 2001. Na začiatku manželstva bola manželka zamestnaná v televízii VTV, ale keďže manžel si našiel dobre platenú prácu v odbore v Dánsku, nasledovala ho tam. Zo začiatku tam pracovala ako aupair, po otehotnení s ňou ale musela zo zdravotných dôvodov skončiť. Po narodení druhého dieťaťa (2001) sa vrátili na Slovensko s tým, že manžel minimálne jeden týždeň v mesiaci pracoval v Dánsku. Obidve deti od detstva trpia astmou a vzhľadom na ich zdravotný stav bola manželka na materskej dovolenke do 6 rokov dieťaťa (2007). Prácu si našla až v roku 2011 v producentskom filmovom štúdiu bez nároku na mzdu za účelom zaučenia, ktorú ale musela ukončiť po krátkom čase vzhľadom na úraz. V roku 2012 začala štúdium na Vysoké škole zdravotníctva a sociálnej práce sv. Alžbety v Bratislave, ktorú

musela ukončiť z dôvodu, že nepracuje v zdravotníctve ako zdravotná sestra. Z dôvodu vzájomných nezhôd sa manželia v marci 2013 odlúčili a manžel sa odsťahoval zo spoločnej domácnosti do bytu v blízkosti, pričom stále udržiaval kontakt s deťmi a na domácnosť a deti prispieval sumou 1 300,- € mesačne a 2 000,- € štvrťročne. V roku 2015 podal manžel návrh na rozvod manželstva, pričom toto konania stále trvá. Manžel poskytol manželke sumu 200 000,- € na podnikanie, ktoré vykonávala prostredníctvom spoločnosti Le Appetit s.r.o., v ktorej bola jediným spoločníkom a konateľom v období od 13.12.2012 do 12.01.2016, pričom svoj obchodný podiel previedla bezodplatne na ďalšiu osobu. Podľa predložených výpisov z účtu manžela (č. I. 71 a nasl.) tento poukázal na účet manželky v roku 2008 sumu 250 000,- €, v roku 2009 sumu 11 087,54 €, v roku 2010 sumu 9 326,- €, v roku 2011 sumu 17 699,93 €, v roku 2012 sumu 58 973,81 €, v roku 2013 sumu 151 693,89 €, v roku 2014 sumu 77 014,33 €, v roku 2015 sumu 12 114,32 € a v roku 2016 za do 15.02.2016 sumu 800,- €, pričom tieto mali väčšinou charakter ad hoc úhrad, s výnimkou sumy 2 000,- €, ktorú poukazoval pravidelne každé 3 mesiace od 17.05.2010 do 20.11.2014, sumy 1 300,- € mesačne od 30.01.2012 do 04.05.2015 a sumy 400,- € mesačne od 15.06.2015, označenej ako „Výživné na Hanku“. Podľa výpisu z účtu manželky v Tatra banke, a.s., mala táto za obdobie 13.12.2012 - 30.11.2015 vklady vo výške 67 147,78 €, takmer výlučne z účtu manžela, a výbery vo výške 72 170,53 €, so zostatkom ku dňu 30.11.2015 vo výške 7,42 €, a podľa výpisu z účtu manželky vo VÚB mala zostatok k 31.12.2015 vo výške 143,82 €. Podľa daňového priznania k dani z príjmov právnickej osoby Le Appetit s.r.o. (č. I. 103 a nasl.) mala táto výsledok hospodárenia za rok 2012 stratu 377,48 €, za rok 2013 stratu 52 991,72 €, za rok 2014 stratu 63 570,10 €. Svoje mesačné náklady vyčíslila manželka na bývanie a údržbu domu vo výške 180,68 €, stravu vo výške 230,- €, drogériu vo výške 294,- €, zdravotnú starostlivosť vo výške 123,10 €, kultúru a šport vo výške 145,- €, náklady na auto 109,16 €, dovolenky vo výške 325,10 €, oblečenie a obuv vo výške 141,25 € a ostatné vo výške 150,- €, spolu 1 698,29 € mesačne. Manželka je od t. č. od 07.06.2016 zamestnaná na dohodu o vykonaní práce s odmenou 190,- € brutto mesačne. Podľa právoplatného rozsudku sp. zn. 25P/176/2015 zo dňa 06.09.2016, ktorým bol zamietnutý návrh manželky na určenie výživného na maloleté dieťa, sa manžel od odchodu zo spoločnej domácnosti podieľa na zabezpečení potrieb dieťaťa, hradí všetky jej potreby a platí jej mesačne aj 400,- € ako výživné, pričom súd skonštatoval že je zachovaná životná úroveň dieťaťa

5. Po právnej stránke súd vec posúdil nasledovne:

Podľa § 71 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. zákon o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZR“), manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

Podľa § 75 ods. 1, ods. 2 ZR, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

6. Súd v konaní nemal preukázané, že by životná úroveň manželky bola zásadne odlišná od životnej úrovne manžela. Manželka býva v rodinnom dome, ktorého náklady hradí manžel, pričom manžel býva v byte, manželka ako aj manžel každý používa svoje osobné motorové vozidlo, a v konaní nebolo ďalej preukázané že by životná úroveň manžela, resp. spoločná životná úroveň manželov pred odlúčením, zahŕňala iné luxusné položky, ktoré boli následne manželke odobraté. Z hmotnej stránky teda životná úroveň manželov je v zásade rovnaká.

7. Čo sa týka podiele na príjmoch manželov, tu súd poukazuje na rozpor s dobrými mravmi. V konaní nebolo preukázané, že by manžel bránil manželke zamestnať sa. Argument manželky, že sa nemohla zamestnať z dôvodu starostlivosti o deti a domácnosť, je relevantný do začiatku povinnej školskej dochádzky mladšieho dieťaťa (keďže nemali individuálny študijný plán). Po tomto období (t. j. od roku 2007, resp. 2008) nemala manželku žiadnu objektívnu prekážku zamestnať sa, čo ale urobila až v roku 2016. Na tvrdenie manželky, že ju odmietali zamestnať pre časté choroby detí, nemôže súd prihliadať, keďže Zákonník práce ukladá zamestnávateľovi povinnosť poskytnúť zamestnancovi z

týchto dôvodov pracovné voľno, a takúto diskrimináciu mala riešiť na príslušnom orgáne inšpekcie, resp. žalobou. Manželke boli v priebehu manželstva poskytované na vlastný účet manželom vysoké sumy (v rozsahu vykonaného dokazovania v rokoch 2009 - 2015 čiastka 337 909,82 €), ktoré vysoko prevyšujú bežné výdavky na život, pričom manželka si z nich mohla tvoriť úspory. V rámci toho bolo zo spoločných prostriedkov poskytnutých manželke 200 000,- € na podnikanie, čo jej samo o sebe mohlo zabezpečiť potrebné príjmy, ale ona spoločnosť, do ktorej podľa vlastných slov vložila kapitál 200 000,- €, bezodplatne previedla na inú osobu. Vzhľadom na uvedené nie je v súlade s dobrými mravmi priznať manželke výživné, aby sa podieľala na príjmoch manžela.

8. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 52 CMP, keďže zákon neustanovuje inak v konaní vo veciach výživného plnoletých osôb (§ 154 a nasl. CMP), a okolnosti prípadu neodôvodňujú použitie § 55 CMP.

9. V rámci dokazovania výpisom z účtu navrhovateľky vznikol banke nárok podľa § 92 ods. 10 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisoch, na úhradu nákladov za podanie správy, ktorú si uplatnila vo výške 50,- €. Náhradu týchto trov priznal súd banke voči navrhovateľke v zmysle § 259 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ako účastníkovi v spore neúspešnom podľa § 255 ods. 1 CSP, pričom o nároku a výške rozhodol spolu podľa § 58 CMP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Bratislava IV do 15 dní odo dňa jeho doručenia.

Odvolanie musí obsahovať všeobecné náležitosti každého podania podľa § 127 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania) a náležitosti odvolania podľa § 363 CSP (proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že (§ 365 ods. 1 CSP):

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci (§ 62 ods. 1 CMP).